

Knattagsønd, November 8, 1823.

Kjære Søster og Lars Andersen!

Så de er saa længe siden
jeg skrev til dem maer jeg idag
skriver nogle ord, og fortæller om
værelset vi boer, vad tilben angaar
der er vi ofte om stunden keddere kunde
bræ, undtagen jeg fortæller min person
er nu svag og daarlig maer jeg skal
blide noget tungt, og især min næse
vinderen stunder til, kuld og stigh
væde, daarlig klæde til dels, fortæller jeg
er svag og lidt blod fortæller
underhaal mig, fortæller jeg
fortæller smær, vi klarer ikke med os
fortæller jeg at skaffe de nødvendige
sk mad, og klæde til syv mennesker,
jeg har mange gang tung med mig
der og end jeg kunde vellet det var,
kunde det smær enken klæde eller
sko.

av den, saam de kunde kash bort.
og vi kunde været glad i det at bruge
de op til nogen av aas isde de smaa, de
de stikker ikke de mindste, de er alle fine
både spde smaal i de mad, og klæde.
Saa kunde den blive til gaon til de
saam leve de op, jeg maas faat del
dig vi har faat en skind side,
med haage en prakke for Edvards
med lit brugte under klæde av ham
til aas, mig og Arne, vi ser smaal gav
i det, og er glad i alt, var lidet de se,
Edvart er og har været flink med mig,
og de samme der, og tak skal de have
haabes gud i himlen lønt de i,
jive saa skal edre jives, de har han
sela sagt, jeg har været uheldig paa
mange slags vis, de vil sig sig og
og jrlage, om jeg maas find mig
i vad gud jor, jeg faat maake inge
ting.

Ja nu stunder de smalt til jul igen.
Liden gaar smalt, isde daamen nu
de vake vin heren, at blaa sig igen som
med sin nye økonomiske Præst, foer
denn til vakkelen, daam lige saa tungt
et laed paa aas fatisse, jeg har vel
ikke vunte nogen jule gave fra de
de de har vakkelen saa smild mod aas
saa mange gange, og jule paa Anna
og saa, saa de har vakkelen smild, nu
glæm aas ikke vad tid ee vin heren ee
lang, og best og sure tiden, foer og lige
paa sjon og tid out, og jeg daam inge
ting. Naalid, jeg har ikke bakkelen den paa
de sidste blaa og penge, jeg fik isamen
med Anna, de de saa, om daamen
saa maan vilige i de net og dag, naal
vakkelen ee gaat, og be vunte tiden saa
alt blivde glæmt, nu er vakkelen skægt, og
in let at faa paa sjon, og de kan

det altid bliver til tilovers til at skrive,
maa nu til at slutte snart, skal tilde
i fra Anna mange gange tak, og ha
vender snart blev fra dem saa meget
kun faa skrive igen, kun er nog lund
bra fiisk, faa sjeldne gange kan kun
være lit daerlig, naa de er stige vairs,
da kun har jikk ikke fri faa det,
maa faa hde dig at Oh Gud: et død
i host efter et langt sjæ lie, du
tildes fra dem, de har sjæst efter dig
alle tider, og dem et build mod mig
saa maa jeg til stert: takke du faa
alt og saa snart de faa disse ord
skrive snart tilbage igen: saa
jeg faa høre om de leve og deres
da he og saa, vender at hån igen
til jul, ja lov inderlig vel alle
sammen, og nu glædelig jul igen
mange kiser fra os alle sam
din bedste An hån Olevik: